

αντίδραση

αντίδραση, η, ουσ. [<μτγν. αντίδρασις], η αντίδραση·

- *από αντίδραση*, από εγωιστική επιμονή σε κάτι, από ισχυρογνωμοσύνη: «επειδή δεν πήγαμε στο μπαράκι που ήθελε, δεν ήρθε μαζί μας από αντίδραση»·

- *το 'κανα από αντίδραση*, στερεότυπη δικαιολογία γυναίκας που απάτησε τον ερωτικό της σύντροφο ή το σύζυγό της ως εκδίκηση για τη δική του απιστία: «δεν είχα σκοπό να τον απατήσω, αλλά το 'κανα από αντίδραση, γιατί κι αυτός πηγαίνει με τη μια και με την άλλη».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας